

ТАҚРИЗИ РОҲБАРИ ИЛМӢ

ба диссертатсияи номзадии Ҳайдарова Бисаноат Умаровна дар мавзӯи
“Анъанаҳои адабиёти классикии форсии тоҷикӣ дар осори Мирзо
Шӯҳии Хучандӣ

Асри XVIII-и адабиёти тоҷик ҳам аз назари воқеаҳои сиёсӣ, ҳам аз назари таърих ва таҳаввулоти адабӣ як давраи хос маҳсуб мешавад, ки бо вучуди мавриди омӯзиши олимону муаррихон, адабиётшиносону забоншиносон қарор гирифтани он ханӯз саҳифаҳои норавшан ва ноомӯхтаи худро дорост.

Таҳқиқи марҳалаҳои таърихии ин давраи адабиёт, муайян намудани осори адабии суҳанварон, барқарор намудани тарҷумаи холи онҳо, муайян намудани хусусиятҳои осори адабӣ, падидаҳои ҳунари, таъйини ҷойгоҳи ашъори иҷтимоӣ, сабку услуби суҳанварон ва монанди инҳо ба муҳаққиқ имкон додааст, ки манзараи умумии адабиёти ин даврро то андозае пеши назар ҷилва диҳад. Мирзо Шӯҳии Хучандӣ низ аз қабиле адибони соҳибқалам ва боистеъдодест, ки зиндагиву фаъолиятҳои ба ҳамин давраи на чандон мукамал омӯхташуда рост меояд. Омӯзиши осори Мирзо Шӯҳии Хучандӣ аз назари мавзӯву мундариҷа, сабку услуб ва падидаҳои ҳунари имкон фароҳам оварда аст, ки на танҳо боз як нафар суҳанвар муаррифи гардад, балки барои мушаххас намудани равандҳои адабӣ, тамоюлҳо, падидаҳо ва дастовардҳои адибони Мовароуннахр тақдире хуб буд. Тавассути омӯзиш, таҳлилу баррасии осори Шӯҳӣ метавон ба хулосаҳои ҷадиди илмӣ оид ба адабиёти асри мазкур расид.

Ҳайдарова Б.У. дар диссертатсия равишҳои гуногуни муқоисавию таҳлилии ва тавсифиву омори истифода кардааст, ки аз дониши хуби назариявии ӯ шаҳодат медиҳад.

Қобили зикр аст, ки муҳаққиқ дар таълифи диссертатсия пеш аз ҳама ба сарчашмаҳои адабию таърихӣ тавачҷӯх зоҳир намуда, нусхаҳои

хаттии девони Мирзо Шӯҳии Хучандӣ, аз ҷумла, нусхаҳои хаттии шумораи 863/II [34] ва 2313 [33] Маркази мероси хаттии Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон, “Мунтахаби газалиёт”-и Мирзо Шӯҳии Хучандӣ дар таҳияи Баҳром Раҳматов [35] мавриди истифода қарор додааст. Дар диссертатсия маълумоти сарчашмаҳои адабӣ, аз қабили “Тухфат-ул-аҳбоб фӣ тазкират-ил-асҳоб”-и Возеҳи Бухорӣ, “Тазкират-уш-шуаро”-и Неъматуллоҳи Мухтарам, “Тазкират-уш-шуаро”-и Ҳочӣ Абдулазими Шарӣ, “Тазкират-уш-шуаро”-и Садри Зиё, “Тазкират-уш-шуаро”-и Сиддиқхони Ҳашмат дар бораи аҳволу осори шоир баррасӣ гардида, аз онҳо барои барқарор кардани шарҳи ҳоли ӯ дуруст истифода шудааст.

Дар диссертатсия бори нахуст мероси адабии шоири асри XVIII Мирзо Шӯҳии Хучандӣ дар ривочи адабиёти форсии тоҷикӣ дар ин давра нишон дода шудааст. Сабку услуб ва ҳунари шоирии Мирзо Шӯҳии Хучандӣ бар мабноси газалиёти шоир таҳқиқу баррасӣ гардида, ҳамчунин навъҳои маъмули адабӣ дар эҷодиёти шоир, вазну қофия, радиф, мухтассоти сабк ва санъатҳои бадеии ашъори ӯ муайян ва мушаххас карда шудааст, ки дар адабиётшиносии тоҷик бори аввал сурат мегирад. Бисёр ҳолатҳо ва нодурустиҳои ашъори шоир, ки дар таҳқиқоти пешин ба назар мерасид, баргараф карда шуданд.

Дар диссертатсия ҳамчунин осори Мирзо Шӯҳии Хучандӣ бо осори шоирони пешин муқоиса гардида, таъсирпазирии ӯ аз шоирони маъруфи гузашта бо далелҳои зиёд ба субут расонида шудааст.

Диссертатсияи мазкур барои мурағаб кардани матни илмию интиқодии осори Мирзо Шӯҳии Хучандӣ низ метавонад мусондат намояд. Барои ин бояд нусхаҳои дигари осори шоир, ки дар китобхонаҳои гуногуни олам маҳфузанд, мавриди истифода қарор дода шавад.

Диссертатсияи Ҳайдарова Б.У. дорои арзиши баланд буда, маводи он метавонад чун сарчашма барои таълифи таърихи адабиёти тоҷик дар асрҳои миёна истифода бурда шавад. Ҳамчунин маводи мазкурро барои

лексияву семинарҳои таърихи адабиёт дар донишгоҳҳо метавон мавриди истифода қарор дод.

Ҳайдарова Б.У. дар диссертатсия вазифаи дар пеш гузошташро ҳал намуда, мавқеи Мирзо Шӯҳии Хучандиро дар таърихи адабиёти давр дуруст муайян кардааст.

Диссертатсияи мазкур асари монографӣ дар бораи як намояндаи барҷастаи адабиёти асри XVIII буда, мақолаҳои нашркардаи муаллиф масъалаҳои асосии мундариҷаи диссертатсияи муҳаққиқро дар бар мегирад ва диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионӣ пурра ҷавобгӯ мебошад. Аз ин рӯ, диссертатсияи Ҳайдарова Б.У. “Анъанаҳои адабиёти классикии форсии тоҷикӣ дар осори Мирзо Шӯҳии Хучандӣ”-ро барои дифоъ пешниҳод кардан мумкин аст.

Сарҳодими илмии Институти
Осиё ва Аврупои АМИТ,
узви вобастаи АМИТ

Мирзо Муллоаҳмад

Имзои Мирзо Муллоаҳмадро тасдиқ мекунам,
нозири калони кадрӣ Институти

Одинаев А.С.